

Dosarul nr.3ra-1210/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – M. Gandrabur

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ludmila Dereveanco, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Ludmila Dereveanco împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoana terță Leonid Popescu privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din data de 21 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins cererea de apel depusă de către Ludmila Dereveanco, s-a menținut hotărârea din 18 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 24 octombrie 2018 Ludmila Dereveanco a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoana terță Leonid Popescu prin care a solicitat anularea deciziei nr.187 din 29 septembrie 2018. (f.d.4-7)

În motivarea cererii de chemare în judecată Ludmila Dereveanco a indicat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în baza plângerii lui Leonid Popescu a emis decizia nr. 187 din 29 septembrie 2018, prin care s-a constatat încălcarea art. 4, alin. (1), lit. a) și c), art. 5, alin. (1), art. 12 și art. 23 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011 și anume prelucrarea datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video instalat de Ludmila Dereveanco, s-a dispus ștergerea informațiilor obținute prin intermediul sistemului de supraveghere video instalat, precum și suspendarea imediată a prelucrării datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video instalat de Ludmila Dereveanco. În susținerea acestei concluzii autoritatea pârâtă a menționat că Ludmila Dereveanco a instalat camere de supraveghere video în curtea comună în care locuiesc, fără consimțământul lui Leonid Popescu, fapt care îi lezează ultimului dreptul la o viață privată.

Reclamanta a invocat dezacordul cu decizia contestată, indicând că nu a preluat date cu caracter personal, deoarece camerele de supraveghere video nu sunt

îndreptate spre imobilul lui Leonid Popescu, ori acesta nu deține nici o proprietate pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxx.

De asemenea, reclamanta a menționat că camerele de supraveghere video instalate la intrare pe ușa apartamentului său și pe peretele imobilului deținut în proprietate au avut drept scop de a proteja proprietatea sa privată de eventualele pătrunderi și nicidecum cu scopul de a-l supraveghea pe Leonid Popescu. Mai mult, în prezent camerele video nu funcționează, deoarece au fost deconectate din octombrie 2016.

Ludmila Dereveanco în susținerea ilegalității deciziei contestate a mai relatat că Leonid Popescu a depus plângerea cu omiterea termenului de 30 zile prevăzut în art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal. De asemenea, aceasta nu este subiect al legii pre citate, ori legea nu se extinde asupra prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de către operatorii exclusiv pentru nevoi personale sau familiare, dacă prin aceasta nu se încalcă drepturile subiecților datelor cu caracter personal.

Prin hotărârea din data de 18 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de către Ludmila Dereveanco împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Leonid Popescu cu privire la contestarea deciziei nr. 187 din 29 septembrie 2018. (f.d. 96,99-105)

La 18 mai 2020, în termen, Ludmila Dereveanco a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d.107-109)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 21 octombrie 2020 a respins cererea de apel depusă de către Ludmila Dereveanco, a menținut hotărârea din 18 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 157,158-170)

În consolidarea soluțiilor sale instanțele de judecată au menționat că prelucrarea datelor cu caracter personal este protejată de lege, iar încălcarea regulilor de prelucrare a datelor atrage răspunderea în baza legii. Prin încălcarea limitelor de prelucrare a datelor cu caracter personal se aduce atingere dreptului persoanei la viața intimă, familială și privată.

La caz, Leonid Popescu la 06 martie 2018 a înregistrat la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal plângere cu solicitarea verificării legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate prin intermediul camerelor de supraveghere video instalate și gestionate, aparent, de către Ludmila Dereveanco.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis decizia nr. 187 din 29 septembrie 2018 prin care s-a constatat încălcarea de către Ludmila Dereveanco a prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal și anume prelucrarea datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video instalat de Ludmila Dereveanco.

Instanțele de judecată au menționat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în mod legal, cu respectarea competenței și procedurii prevăzute de lege a constatat încălcarea de către Ludmila Dereveanco a Legii privind protecția datelor cu caracter personal, ori din materialele dosarului s-a demonstrat că sistemul de supraveghere video gestionat de Ludmila Dereveanco depășește interesul

strict personal, întrucât prin intermediul acestuia se monitorizează viața privată ale altor persoane fizice, la caz a lui Leonid Popescu.

Argumentul Ludmillei Dereveanco precum că nu este subiect în sensul Legii privind protecția datelor cu caracter personal, instanțele de judecată l-au respins, or, pentru nerespectarea prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal Ludmila Dereveanco a fost sancționată contravențional prin hotărâre judecătorească, care prin prisma art.123, alin.(6) din Codul de procedură civilă are putere de lucru judecat și nu mai urmează a fi probat.

De asemenea, a fost respins și argumentul precum că plângerea lui Leonid Popescu a fost depusă tardiv, deoarece Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în art. 27, alin.(4) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal prin autosesizare a constatat încălcarea comisă de către Ludmila Dereveanco.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Ludmila Dereveanco, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d.173-177)

În motivarea recursului Ludmila Dereveanco a indicat că hotărârile instanțelor de judecată au fost adoptate ca urmare a aprecierii greșite a circumstanțelor dosarului, precum și cu încălcarea normelor materiale și procedurale.

Recurenta și-a exprimat dezacordul cu decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, menționând că pretinsul petent Leonid Popescu a aflat despre pretinsa încălcare a principiilor de protecție a datelor cu caracter personal la 19 februarie 2016, însă plângerea a fost înregistrată la sediul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 06 martie 2018, cu omiterea vădită a termenului stabilit de lege, motiv pentru care autoritatea intimată urma să respingă plângerea lui Leonid Popescu ca fiind tardivă.

De asemenea Ludmila Dereveanco a mai menționat că nu este subiect în sensul Legii privind protecția datelor cu caracter personal, deoarece administrează apartamentul nr. 1 din str. xxxxx, mun. Chișinău în baza procurii eliberate de proprietarul locuinței, deci nu este proprietara apartamentului menționat. Camerele de supraveghere video au fost instalate în anul 2015 pentru nevoi personale de către proprietara apartamentului nr. 1.

Recurenta a indicat că nici o probă nu relevă faptul că Ludmila Dereveanco a răspândit date cu caracter personal ale lui Leonid Popescu. Apartamentele nr. 1 și nr.2, de pe str. xxxxx, mun. Chișinău au o curte comună dată în folosința comună. În ap. 2, de pe str. xxxxx, mun. Chișinău a fost deschis un salon de frumusețe și curtea comună a devenit una publică cu acces liber pentru persoane străine. Proprietatea familiei Dereveanco nu o dată a fost afectată considerabil de persoanele necunoscute, care nu au fost depistate și anume au făcut o gaură în perete, în lacăt au fost introduce obiecte de metal, au fost sustrate rufele ce se găseau pe sfoara pentru uscat.

Anume situația dată a provocat necesitatea de a proteja proprietatea, inclusiv prin instalarea camerelor de supraveghere video. Unghiul de captare a spațiilor supravegheate a fost direcționat strict spre proprietatea ap. 1 de pe str. xxxxx și spațiile comune ale curții comune de pe str. xxxxx, mun. Chișinău, drepturile private ale lui Leonid Popescu nefiind lezate.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 21 octombrie 2020, notificată prin intermediul poștei electronice reprezentantului recurenteii avocatului Valentin Caisîn la data de 09 noiembrie 2020. (f.d. 171)

Ludmila Dereveanco, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, în termen, la 20 noiembrie 2020 a depus la Curtea de Apel Chișinău recursul motivat. (f.d.173-177)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Ludmila Dereveanco, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Ludmila Dereveanco, reprezentată de avocatul Valentin Caisîn, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh